

Jocul de-a Învierea

Artemie

Încă un an, aceeași ne înțeleasă Înviere,
Oameni "curați" în primăveri, din nou.
Nu este loc pentru discuții sau tăcere,
Toți se așteaptă la minuni, lângă cavou.

Postind, amestecăm veninul cu oțet,
Ne bucurăm, că suntem mai vicleni,
În libertate noastră falsă, fără zâmbet,
Prefacem sâmbăta în schimbul de pomeni,

Iertăm numai atât cât ni se iartă,
Și vrem să ni-se ierte mai puțin,
Din strânsul de greșeli ne facem artă,
Iar din iertare un demonic chin,

Ne împotmolim mereu în lut tiranic,
Și nici nu vrem să ne debarasăm de noi,
Uităm mereu că și acum în Chipul tainic,
Cel Înviat se pierde printre noi.